

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema XXXVI.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

THEMA XXXVI.

Rom. 3. v. 23. & 24.

Non est distinctio: omnes peccauerunt & destituuntur gloria Dei. Iustificatur autem gratis, per illius gratiam, per redemptionem, quæ est in Christo Iesu.

DISPOSITIO.

Hic locus Pauli merito inter præcipuas totius Scripturæ sententias numeratur. His enim verbis, primum quidem totius generis humani iniustitia, deinde vero gratuita per Christum iustificatio, paucis sed emphaticis verbis sic describitur, ut nihil omnino desit, quod ad isthanc rem pertinet. Cum igitur hoc vnum omnes vnice exoptemus, ut coram Deo iusti & salui esse possimus, hic attendamus Pauli verbis. Et quia agnito morbo facilior est via ad sanitatem: Ideoque 1. nostram miseriam & damnabilem iniustitiam, 2. tum etiam considerabimus, quomodo ex illa miseria liberari, & iusti corâ Deo atque accepti fieri possimus. Singula autem vtriusque membra singularem habent emphasin, Ideoque singula accuratius ponderanda erunt.

I. PARS.

1. Peccauerunt, inquit Paulus, & loquitur de his, de quibus supra dixerat, Iudæos & Græcos obnoxios esse peccato, v. 9.

2. Ideoque hic addit, peccauerunt OMNES. Iudæi & Græci. Imo totus mundus: supra v. 20.

3. Paulus etiam id amplificat his verbis. Non est differentia. Magna alia est differentia inter homines.

Alius Iudæus, alius gentilis, alius Christianus. Alius nobilis, alius ignobilis, &c. At ratione peccati nulla est differentia. Omnis caro corrupti viam suam, Gen. 6 v. 12. Omnes quasi oves errauimus, Esa. 53 v. 6. Peccatum in omnes transiit ab Adam, Rom. 5 v. 12.

Kk 5

4. Nec

4. Nec satis. Destituuntur gloria Dei, ait. Debeban quidem habere hanc gloriam, quod sint bona & sancta Dei creatura: quodque homines facti sint ad imaginem Dei. Que gloria nulli alii creaturas contingit. At sic sum^o deformari, vt pœniteat Deum, quod fecerit hominem Gen. 6. v. 6. Et deridet Adamū, Gen. 3. v. 22. Ecce factus est sicut vnus ex nobis: quæsi diceret: Minime talis est ampl^o qualis fuit creatus: nedum melior. Imo iumentis homo comparatus est, Psal. 49. v. 17. Hinc illud: Quid est homo, quod repuras eum? Psal. 144. v. 3. Ideoque nobis confusio faciei, Dan. 9. v. 7. Absit mihi gloriari, Galat. 6. v. 14. Prostercoribus habeo, Phil. 3.

Loc. Discamus hinc agnoscere nostram miseriam & iniustitiam ne coram DEO nos extollamus, quod est peccatum omnium grauissimum, & ipsi Deo intolerabile. Phariseus, Luc. 18 non iustificatus abit si dicimus, peccatum nō habem^o, I Joā 1. v. 8. Id agnoscere debet OMNES sine discriminē. Nemo seipsum debet aut potest eximere. Nemo peccata sua extenuare. Nemo bona opera præterdere. Destituimur enim *omni gloria*. Et exclusa est omnis gloriatio. Hoc ipso cap. v. 27. Qui autem vult gloriari, glorietur in infirmitate sua cum Paulo, 2. Cor. 12. v. 5. Et in Domino, Ier. 9. v. 24. Nec quisquam despiciat alterum: nec se meliorem esse putet. Non est differentia. Nemo iustus. Nullius cor mundum, Prou. 20. v. 9.

Hæc meditatio admodum est necessaria, ad deprimentum illud carnis nostræ supercilium.

II. Pars.

Nunc vero rationem iustificationis ordine & exquisitissime demonstrat.

1. Iustificabimur, licet simus miseri peccatores. Magnum est hoc, & longe maius, quam quod Esther ancilla captiua sit regina.

2. Et quidem gratis: sine omni nostro merito. Hoc maius est, Ioseph ex captiuo sit dominus; sed illud meritis

rus

tus est, vt sic eueheretur. At nos gratis iustificamur: sine omni merito.

3. Quomodo autem iustificamur gratis? *per ipsius gratiam.* Non quod iuxta scholasticos Pontificis gratia prima bene vtendo hanc mereamur: sed quod Deus gratiam suam clementiam & misericordiam nobis gratis offerat. Vide Tit. 3. v. 5. Eph. 2. v. 8.

4. At vnde nobis illa gratia & misericordia, cum Deus sit iustus? Per redemptionem partam sanguine Jesu Christi. Is pro nobis patri persoluit pretium redemptionis. Factus est *l'ol'eg*, Matt. 20. vers. 28. Pretioso sanguine redemptionis, 1. Pet. 1. v. 19. 1. Cor. 7. v. 23.

Hinc merito Christus dicitur redemptor.

Job. 19. v. 25. Psal. 31. v. 6. Redemisti me.

LOCUS I. Ecce doctrinam non nouam, non à Luthe- ro, sed à Paulo, imo à Spiritu sancto traditam, quod iustificemur coram Deo gratis absque omni merito. Et videtur Spiritus sanctus dilere voluisse infringere illam doctrinam minime Catholicam: quod partim gratia, partim, operibus iustificemur: ideoque non satis illi erat dicere, iustificamur per gratiam, sed secundam quoque exclusiuam addidit dicit enim gratis, & per gratiam. Et directe opponuntur gratia & meritum, Rom. 11. v. 5. & 6. Item Ephes. 2. v. 8. & 9.

Est autem hæc doctrina firmissime tenenda, vt Christo redemptori suis constet honor: qui dicit, ego torcular *solus* calcaui, Es. 63. v. 3. Et ego deleo iniquitates tuas *propter me* Esa. 43. v. 25. Is imputat suam iustitiam nobis, Rom. 4. v. 5. non imputans peccata, 2. Cor. 5. v. 19. Dicendum ergo: Non nobis, sed nomini tuo da gloriam, Psal. 115. v. 1.

II. Vna cademque semper fuit ratio consequendi salutem æternam, in veteri & nouo Testamento, Act. 15. v. 11. Per gratiam Christi, saluati credimus, sicut & illi. Agnus occisus ab origine mundi, Apoc. 13. v. 8. Esa. 53. Christi passio traditur. Abraham fide Christum vidit, Joan. 8. v. 56.

FINIS.

THE.